

วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

Journal of Kanchanaburi Rajabhat University

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563 ISSN 2286-7589

KRU

ISSN 2286-7589

สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี Journal of Kanchanaburi Rajabhat University

วารสารวิชาการระดับชาติ ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 รอบที่ 4 พ.ศ. 2563-2567

คณะผู้จัดทำวารสาร

ที่ปรึกษา

ดร.ณรงค์เดช รัตนานนท์เสถียร

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

บรรณาธิการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.นิพนธ์ สุขปรดี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ ยกส้าน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ศาสตราจารย์ ดร.อภิชัย พันธเสน	มหาวิทยาลัยรังสิต
ศาสตราจารย์ชวน เพชรแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.วาณี ชัยวัฒน์สิน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะกรรมการบริหารวารสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พณีย์ สุขขาวนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐธินัย ไค่นุ่นภา
นางสาวลำอังก์ ชูศรี

ฝ่ายจัดการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทัศน์ กามณี
นางสาวลำอังก์ ชูศรี
นายเรวัตตะ กิจจานุรักษ์
นางปัทมา ชัคตตรัย
นางวันวิสา ไบบัว
นางสาวปติตตา บุญอินทร์
นางสาวสุนันทา แก้วสอาด

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี 70 หมู่ 4 ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี รหัสไปรษณีย์ 71190

บทบรรณาธิการแถลง

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จัดอยู่ในศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 2 (พ.ศ.2563-2567) ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งวารสารวิชาการเล่มนี้เป็นปีที่ 9 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2563 ภายในเล่มมีบทความรับเชิญ เรื่อง นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษายุคดิจิทัล และบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร เรื่อง การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับวางแผนการผลิต และการตลาดเพื่อพัฒนาเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดจังหวัดราชบุรีสู่การเป็น Smart Farmer นอกจากนี้ยังมีด้านกฎหมาย เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายการกำกับดูแลหอพักขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

กองบรรณาธิการ ขอขอบคุณผู้เขียนบทความทุกท่านที่ส่งบทความมาให้พิจารณาตีพิมพ์และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทความให้ถูกต้อง และมีคุณภาพตลอดจนคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีที่ให้การสนับสนุนในการจัดทำวารสาร และคณะผู้จัดทำวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.นิพนธ์ สุขปรดี

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความรับเชิญ	
นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษายุคดิจิทัล	178
นิพนธ์ ศุภปรีดี	
บทความวิชาการ	
วิชาชีพ : วิชาชีพของแมลงศัตรูพืช	181
นิตยา วานิกกร และอุมาวดี ศรีเกษตรสรากุล	
บทความวิจัย	
การพัฒนาบทเรียนท้องถิ่นออนไลน์ชุมชนปากแพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี	190
นิรุทธ์ จรเจริญ วิยะดา พลชัย ปรัชญา เหลืองแดง และสุธารักษ์ ภูติโส	
การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับวางแผนการผลิตและการตลาดเพื่อพัฒนาเกษตรกรผู้ปลูก	202
สับปะรดจังหวัดราชบุรีสู่การเป็น Smart Farmer	
ดาราวรรณ ญาณะนันท์ และสถาพร จະນຸ	
โมเดลเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความอยู่ดีมีสุขทางการเงินของเกษตรกร ผู้ปลูกมะม่วงหิมพานต์	217
ในจังหวัดอุดรธานี	
วรพรรณ รัตนทรงธรรม เฉวียง วงศ์จินดา และวิศรา ดวงตาน้อย	
ผลสัมฤทธิ์และผลจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อผ่านเกม	230
ปิยะนุช เทือกเทพ	
การสร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Back to	242
the Board ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	
อนัญญา เอกจัน	
การศึกษาระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง	253
ในประเทศไทย	
สาคร สมเสริฐ เกวรินทร์ ฉันทนะสุขศิลป์ วรัญญา มหาจันทการ และพิชญา ตียะรัตนชัย	
การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร	267
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	
สิริวรินทร์ เกรย์	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้สอบบัญชีภาษีอากรในประเทศไทย	279
ศิริวรรณ พูลเขตกิจ สร้อยเพชร ลิสนิ สุรเดช เล็กแจ้ง สุรีย์ โปษกรนัญ และประเวศ เพ็ญภูมิกุล	

การบังคับใช้กฎหมายการกำกับดูแลหอพักขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี	293
ศศิวิมล ช่วยดำรงค์ และสมชาย เจริญกิจ	
การบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการที่ส่งผลต่อการเพิ่มมูลค่าของธุรกิจการท่องเที่ยว และกีฬา ในจังหวัดสุพรรณบุรี	305
ศศิพิมพ์มาศ หงส์สมบัติ อิศเรศร์ ไชยะ วันทิตา จะบัง และประนอม พนาเศรษฐเนตร	
การตรวจวัดระดับเสียงในแผนกซักชั้นงานโรงงานซักฟอกย้อมยีนส์จังหวัดสมุทรสาคร	316
ปัญญ์พัชรกร บุญพร้อม สุคนธ์ ขาวกริบ และสิทธิพันธุ์ ไชยนันท์	

การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี

THE DEVELOPMENT OF THE ENGLISH SPEAKING ABILITY USING DRAMA AND DRAMA TECHNIQUES OF THIRD-YEAR ENGLISH-MAJOR STUDENTS IN FACULTY OF EDUCATION, KANCHANABURI RAJABHAT UNIVERSITY

สิริวรินทร์ เกรย์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

Siriwarin Gray

The Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University

Receive : March 26, 2020

Revised: April 23, 2020

Accepted: June 15, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี 2) ศึกษาความก้าวหน้าความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร 3) ศึกษาเจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล 4) แบบวัดเจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครของนักศึกษา ดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 60 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) ภายหลังจากที่นักศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน 2) ความก้าวหน้าความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ที่ได้รับการพัฒนา

โดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร นักศึกษามีความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น 3) เจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครของนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ : การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ละคร เทคนิคการแสดงละคร

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study and compare the development of the English speaking ability using drama and drama techniques of the 3rd-year English-major students in Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University; 2) study the progress of the development of the English speaking ability using drama and drama techniques of the 3rd-year English-major students in Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University; and 3) study the students' opinions of students on the development of their English speaking ability using drama and drama techniques. The target group consisted of 54 third- year English-major students in Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University, in the first semester of the 2018 academic year. The research tools were 1) 15 learning plans; 2) a pre-test and a post-test to assess English speaking skills; 3) an individual observation behavior record form; 4) a questionnaire to survey the students' opinions on the development of their English speaking ability using drama and drama techniques. The research was conducted for a period of 15 weeks, for 4 hours a week, with the total of 60 hours. The data were analyzed using mean, standard deviation and t-test. The results showed that: 1) The students' English speaking skills in the post-test were higher than those in the pre-test at the 0.01 level of statistical significance; 2) The students' progress in the development of their English speaking skills was high; and 3) The average score of the students' satisfaction with the development of their English speaking ability using drama activities was at a high level.

Keywords : The development of English speaking ability, Drama, Drama techniques

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกยอมรับให้เป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและสัมพันธภาพอันดีงาม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ความเคลื่อนไหวของโลกทุกด้าน นวัตกรรมการพัฒนาทั้งด้านวิทยาศาสตร์

การศึกษา อาชีพ และธุรกิจ (Jeremy Harmer, 2010, 11) และเป็นภาษาราชการของประชาคมอาเซียน ตามกฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ข้อ 34 ที่บัญญัติไว้ว่า “The working language of ASEAN shall be English” ส่งผลให้การเสริมทักษะพลเมืองเพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษ

ในการสื่อสารได้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง (ศูนย์ข้อมูลความรู้ ประชาคมอาเซียน, 2558) ประเทศที่ประชากรมีทักษะด้านภาษาอังกฤษดีกว่าย่อมดึงดูดการค้าการลงทุนจากต่างประเทศได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยโดยเฉลี่ยจากคะแนน TOEFL iBT กับประเทศอื่นในอาเซียนพบว่า คะแนน TOEFL iBT เฉลี่ยของไทยในปี 2553 อยู่ที่ 75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน โดยสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่างกัมพูชา ลาวและเวียดนาม เท่านั้น แต่ยังต่ำกว่าประเทศคู่แข่งสำคัญในอาเซียนอย่าง สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ซึ่งถือว่าการวัดผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยและคนไทยโดยเฉลี่ยได้คะแนนต่ำ (วีรพงษ์ รามางกูร, 2561) สะท้อนให้เห็นว่าบุคลากรไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น (ขวัญใจ เดชเสนสกุล, 2555) เพื่อสร้างโอกาสที่เหนือกว่าในงานอาชีพและคุณภาพชีวิต ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษที่สำคัญสำหรับคนไทย คือ ความสามารถในการพูด การสนทนา การสัมภาษณ์ การทำธุรกิจ การค้า การท่องเที่ยวซึ่งพบว่า คนไทยที่พูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมีน้อยมาก ส่วนใหญ่พอสื่อสารได้ ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำผิด ออกเสียงสระพยัญชนะผิด ลงเสียงเน้นหนักผิดพยางค์ ทำนองเสียงในประโยคผิด ทำให้การสื่อความหมายผิดพลาด โดยเฉพาะถ้าผู้รับสารเป็นเจ้าของภาษา (native speakers of English) ก็จะไม่สามารถเข้าใจภาษาพูดของชาวไทยที่พูดภาษาอังกฤษได้นิดๆ ที่เป็นเช่นนี้เพราะคนไทยทั่วไปเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบไวยากรณ์และการแปล (grammar – translation method) ตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษาซึ่งปัญหาความสามารถในการพูดนี้

ก็เป็นปัญหาที่พบมากที่สุดสำหรับนักศึกษาเช่นเดียวกัน ทั้งๆที่ทักษะการพูดมีความสำคัญต่อนักศึกษาในประเทศไทยเป็นอย่างมาก (Tribolet, 2012: 36-40 ; Sarkis, 2012: 19-23) โดย ถิรวัฒน์ ตันทนิส (2556 : 170-177) พบว่า นักศึกษาชาวไทยมีปัญหาในการออกเสียงในตำแหน่งพยัญชนะต้น คือ /θ/, /ð/, /v/, /r/, /z/, /ʃ/, /ʒ/, /tʃ/, /dʒ/ ตำแหน่งพยัญชนะท้าย คือ /ʒ/, /tʃ/, /ʃ/, /θ/, /ð/, /z/, /tʃ/, /g/, /v/ และเสียงสระ คือ /ə/, /ɒ/, /ɑ/, /ɒɪ/, /ʊə/ โดยสาเหตุเกิดจากไม่มีเสียงเหล่านี้ในระบบเสียงภาษาไทย นักศึกษาจึงใช้เสียงภาษาไทยแทน ซึ่งเป็นอิทธิพลจากการแทรกแซงของภาษาแม่และเป็นกระบวนการทำให้การออกเสียงง่ายขึ้น ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะรับรู้เสียงและการออกเสียงที่ถูกต้องจึงมักใช้ลักษณะเสียงที่มีในภาษาไทยแทนการออกเสียงในภาษาอังกฤษ (ธีราภรณ์ พลาลัยเล็ก, 2554) นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดความมั่นใจ ในตนเองสืบเนื่องมาจากมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีจำนวนคำศัพท์น้อย ขาดทักษะการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสภาพจริง ขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และการให้เหตุผลสนับสนุนความคิด (นงสมร พงษ์พานิช, 2554: 85) สาเหตุหลักเกิดจากตัวนักศึกษาเอง เช่น เกิดความกังวล ความกลัวเมื่อต้องพูด หรือในขณะพูด คิดคำศัพท์ไม่ออก ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ (ณัฐนรี ฤทธิรัตน์ และ ธัญญา ชีระมณี, 2557: 2839-2846) รวมถึงความประหม่าเขินอายไม่กล้าพูดจากการขาดความมั่นใจ ในตนเอง (จุไรรัตน์ สวัสดิ์ และคณะ, 2559: 303)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามีความสำคัญมาก จึงได้คิดค้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว มีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การแสดงละคร ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะจำนวนมาก ทั้งด้านการพูด การเขียน การแสดงออก การจัดการ การแสวงหาข้อมูลความรู้ และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (ทิตินา แชมมณี, 2555: 357) โดยเน้นพัฒนาทักษะการพูดและการเขียน (Productive Skills) ผ่านบทสนทนา (Dialogue) และผ่านการเขียนบทละคร (Script-Writing) เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ระบบกลุ่มที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ ขณะแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม และที่สำคัญการแสดงละครไม่ใช่เพียงการให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกลึกผ่านทางคำพูดเท่านั้น แต่ยังสามารถแสดงออกทางสีหน้า (Facial Expressions) และท่าทาง (Body Language) ซึ่งเป็นการแสดงออกที่จะช่วยเสริมสร้างความกล้าในการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติได้อีกด้วย

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้เลือกให้รายวิชา การเรียนภาษาด้วยการแสดง เป็นวิชาเอกเลือกที่เปิดสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ของทุกปี ในโครงสร้างหลักสูตรของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีธรรมชาติ โดยเน้นหลักการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพร้อมไปกับการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นการพัฒนาศักยภาพพร้อมทั้ง

เกิดความสุขทางการแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร

3. เพื่อศึกษาเจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเลือกแบบเจาะจงจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 202702 การเรียนภาษาด้วยการแสดง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 54 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา 202702 การเรียนภาษาด้วยการแสดง จำนวน 15 แผน ดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 15 สัปดาห์ๆ ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 60 ชั่วโมง

2.2 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 1 ชุด โดยให้นักศึกษาจับฉลากจากใน 5 สถานการณ์ที่กำหนด ใช้วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้รายบุคคล จากการทำงานเดี่ยว และการทำงานเป็นกลุ่ม

2.4 แบบวัดเจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละคร และเทคนิคการแสดงละคร ของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Linkert Rating Scale) คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ตามขั้นตอน ดังนี้

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา 202702 การเรียนภาษาด้วยการแสดง โดยผู้วิจัยนำผลการเรียนการสอนในรายวิชานี้ของปีการศึกษา 2559 และ 2560 มาวิเคราะห์และปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จำนวน 15 แผน ใช้เวลาเรียนแผนละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาเรียนทั้งหมด 60 ชั่วโมง ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะประจำหน่วยการเรียนรู้ สาระสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ เอกสารประกอบการสอน สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบบันทึกการสอน แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน

และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร แผนการจัดการเรียนรู้นี้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

2. ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน โดยใช้สถานการณ์จำนวน 5 สถานการณ์ เพื่อวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ใช้เวลาทดสอบคนละ 5-10 นาที โดยทดสอบนอกเวลาเรียน

2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ในเวลา 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง โดยมีการชี้แจงรูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร เพื่อให้ นักศึกษาทราบขั้นตอนการเรียนรู้และบทบาทหน้าที่ของตนในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ในห้องเรียน จากนั้นในแต่ละสัปดาห์นักศึกษาจะได้รับมอบหมายงานตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการทำงานเดี่ยวและกลุ่ม ให้นักศึกษาไปศึกษาด้วยตนเอง และจัดโครงการละครเวทีภาษาอังกฤษ โดยแบ่งขั้นตอนได้ดังนี้

2.2.1 ให้นักศึกษาฝึกการใช้ น้ำเสียง และท่าทางในการพูดบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ และจากนั้นผู้วิจัยได้สอนให้นักศึกษารู้จักองค์ประกอบต่าง ๆ ของละครเวที จนในที่สุดจึงสอนให้เขียนบทละคร ซึ่งประกอบด้วย การออกแบบรูปแบบของเรื่อง การเขียนเรื่องย่อ การออกแบบเสื้อผ้า การออกแบบเพลงประกอบฉาก และการเขียนอธิบายตัวละคร เป็นภาษาอังกฤษ

2.2.2 จากนั้นผู้วิจัยได้เลือกเรื่องที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถนำมาทำเป็นละครเวทีได้จากการเขียน ของนักศึกษาทั้งหมด โดยคัดเลือกออกมา 7 เรื่อง เท่ากับจำนวนกลุ่มที่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา คือ

กลุ่มละ 7 - 8 คน โดยให้เจ้าของเรื่องนั้นๆ ทำหน้าที่เป็นผู้กำกับและนำเรื่องของตัวเองมาเขียนบทฉบับเต็ม และเลือกสมาชิกเข้ามาเป็นนักแสดงที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การทำงานร่วมกันเป็นทีมในการแสดงละครเวทีภาษาอังกฤษ ที่บูรณาการกับโครงการของสาขาวิชา คือ “โครงการ KRU Drama Festival” ซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมดังกล่าวเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ และทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย

2.2.3 นักศึกษาแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมการแสดงละครละครเวทีที่หอประชุมในสัปดาห์ที่ 13 - 15 ของการเรียน

2.3 ศึกษาความก้าวหน้าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละสัปดาห์

2.4 ประเมินทักษะการพูดของนักศึกษาหลังการเรียน

2.5 เปรียบเทียบพัฒนาการพูดของนักศึกษาก่อนการเรียนและหลังการเรียน

2.6 ศึกษาเจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายโดยใช้เกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion criteria) คือ เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 202702 การเรียนภาษาด้วยการแสดง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 54 คน ที่สามารถเข้าเรียนได้มากกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนตลอดภาคการศึกษาโดยผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาและเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน

และหลังเรียนของนักศึกษาเป็นรายบุคคล โดยใช้สถานการณ์จำนวน 5 สถานการณ์

2. ศึกษาความก้าวหน้าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยผู้วิจัยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

3. ศึกษาเจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบวัดเจตคติเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลการศึกษาและเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้ค่า t-test for dependent Sample

2. วิเคราะห์ความก้าวหน้าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยแบบบันทึกการสังเกต ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

3. วิเคราะห์เจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนร้อยละ 32.46 และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียน ร้อยละ 77.45 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	เฉลี่ยร้อยละ	t
ก่อนเรียน	54	32.46	8.01	32.46	29.31
หลังเรียน	54	77.45	12.55	77.45	

จากตารางที่ 1 พบว่าการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 54 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนร้อยละ 32.46 และค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียน

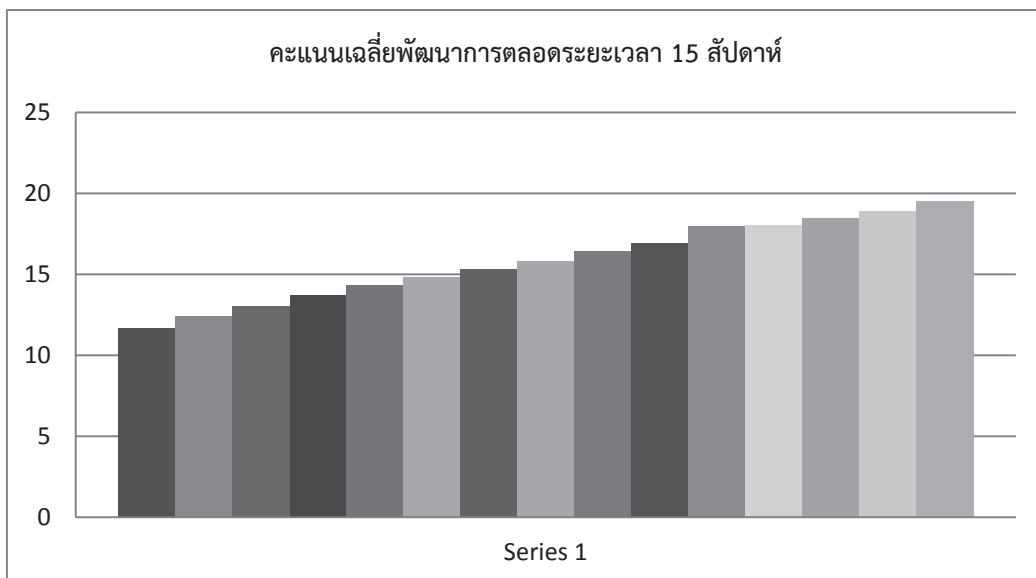
ร้อยละ 77.45 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 ความก้าวหน้าการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร

สัปดาห์ที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
ค่าเฉลี่ย	11.66	12.42	13.05	13.71	14.36	14.81	15.33	15.83	16.42	16.94	17.99	18.00	18.49	18.92	19.52
ร้อยละ	58.3	62.1	62.25	68.55	71.8	74.05	76.65	79.15	81.2	84.7	89.95	90	92.45	94.6	97.6

2. ผลการศึกษาความก้าวหน้าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูด

ภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร นักศึกษามีความก้าวหน้าความสามารถการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ดังตารางที่ 2 และภาพที่ 1

ภาพที่ 1 พัฒนาการคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้าการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละคร และเทคนิคการแสดงละคร ของคะแนนเฉลี่ย สัปดาห์ที่ 1-15

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของคะแนนรวม (Sum) ของการบันทึกใน 15 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยของคะแนนในสัปดาห์แรก คือ 11.66 (SD = 1.98) และสัปดาห์ที่ 15 คือ 19.52 (SD = 1.73) ตามลำดับ ความลาดเอียงที่สูงขึ้นแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของนักศึกษาด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นตามช่วงเวลา และเชื่อว่าการใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครในชั้นเรียน

ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

3. ผลการวิเคราะห์เจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี โดยใช้หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละ แล้วนำมาแปลค่าตามเกณฑ์การแปล ผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

การวิเคราะห์เจตคติ	N	$\bar{x}$	S.D	แปลความ
เจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร	54	4.54	0.64	ดีมาก

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มีค่าเฉลี่ย 4.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 แสดงว่านักศึกษามีเจตคติอยู่ในระดับดีมาก

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปจากผลการเปรียบเทียบคะแนนและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน และเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

1. นักศึกษามีคะแนนในการพูดภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 32.46 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 32.46 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 77.45 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.45 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ระหว่างการทดลองนั้นความสามารถของนักศึกษาในการพูดภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้นจากระดับปกติในช่วงเริ่มต้นของการเรียน และสูงขึ้นทีละน้อย และหลังจากจบการทดลอง นักเรียนสามารถพูดได้ดีขึ้นโดยมีคะแนนรวมพัฒนาขึ้นถึง 7.86 คะแนน

3. นักศึกษามีเจตคติจากการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละครอยู่ในระดับดีมาก

จากผลการวิจัยนี้ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้แยกการอภิปรายผลเป็นประเด็นต่างๆ ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเชิงกระบวนการ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบอย่างเป็นระบบ ทั้งเนื้อหาและกิจกรรมการฝึกทักษะและ ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันโดยใช้กระบวนการกลุ่มทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะอย่างหลากหลายและต่อเนื่อง มีการประเมินผลตนเองแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และมีเป้าหมายร่วมกันคือการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษแบบธรรมชาติทั้งภาษาพูดและภาษากาย ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2555 : 353-357) ได้กล่าวถึงข้อดีของการสอนโดยใช้เทคนิคการละคร และสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ แอนดริว ลี สวินนี และคณะ (2560 : 112-123) และ Simona Floare Bora (2017) ที่พบว่าวิธีการแสดงละครช่วยปรับปรุงการออกเสียงของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ มีความแม่นยำ ความเร็ว ความคล่องแคล่ว สามารถพูดข้อความที่มีความซับซ้อนได้มากขึ้นและรวดเร็วขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จอีกประการหนึ่ง คือ บรรยากาศของการทำงานร่วมกัน การแสดงออกร่วมกัน ความสมจริง ความกระตือรือร้น ความสนใจใฝ่รู้ ความตั้งใจที่ปราศจากความกดดัน ความวิตกกังวล และความสนุกสนานทำให้ลดความประหม่า ความกลัวได้เป็นอย่างดี (Bang, 2003 : 19-34) นอกจากนี้จากแผนการเรียนรู้ที่ได้ออกแบบให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า สร้างเรื่อง เขียนบทละคร ออกแบบสื่อและฉากประกอบการแสดง โดยเน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม จึงถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถสร้างแรงจูงใจและสร้างปฏิสัมพันธ์

ระหว่างผู้เรียนซึ่งได้พัฒนาความสามารถในการพูด ในฐานะผู้แสดงละครและพัฒนาทักษะการฟังในฐานะผู้ชมละครจึงถือว่าทุกคนได้ฝึกทักษะอย่างเข้มข้น มีชีวิตชีวาตลอดทั้งภาคเรียน นอกจากทักษะการพูดแล้ว ผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะในการแสดงออก ทักษะการคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการแสดงด้วย (Carson, 2012: 1-14)

2. ผลของการศึกษาความก้าวหน้าการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลองนั้น นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้นจากระดับปกติในช่วงเริ่มต้นของการเรียน และสูงขึ้นทุกสัปดาห์ โดยหลังจากการทดลอง นักศึกษาสามารถพูดได้ดีขึ้นโดยมีคะแนนเฉลี่ย พัฒนาขึ้นถึง 7.86 ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ คือ นักศึกษาได้ฝึกทักษะการพูดตามแผนการเรียนรู้ทั้ง 15 แผน ซึ่งทุกแผนการเรียนรู้ นักศึกษาจะได้ฝึกทั้งการแสดงออกและการพูดโดยใช้ น้ำเสียงสื่ออารมณ์และความรู้สึกในชีวิตประจำวัน ผู้สอนบันทึกความก้าวหน้าโดยสังเกตพัฒนาการและพฤติกรรมนักศึกษาทุกสัปดาห์ พบว่า นักศึกษามีความสนใจ กระตือรือร้น มีความรับผิดชอบ มีทัศนคติเชิงบวก และมีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น ถือว่ากิจกรรมการแสดงละครเป็นความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้และการฝึกความสามารถในการพูดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Susilawati (2013) และบัณฑิตยษ์ พันสิริ (2554: 50 -58) ที่พบว่า การแสดงละครในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้นต้องเป็นบรรยากาศที่ปราศจากการกดดัน เป็นการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการลดความกังวล ควบคุมบุคลิกภาพที่มีความเป็นมิตร มีอารมณ์ขัน ไม่ใช้คำพูดคุกคาม ตั้งใจชมการแสดงของผู้เรียน หาวีธีสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและสามารถสร้างแรงจูงใจผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงออกในการ

มีส่วนร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม ให้มีภาวะผู้นำมีส่วนร่วมในกลุ่ม และเพื่อนร่วมชั้นเรียน พัฒนาการที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา คือ ความคล่องแคล่วในการออกเสียงและน้ำเสียงที่เป็นธรรมชาติของภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ Lestari et al., (2018: 51-77) ที่พบว่า กิจกรรมการแสดงละครที่พัฒนาอย่างเป็นกระบวนการจะสามารถพัฒนาการพูดและการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ

3. นักศึกษามีเจตคติต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครและเทคนิคการแสดงละครอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการคิดสร้างสรรค์ การมีส่วนร่วมในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม และมีกระบวนการจัดการที่ผู้เรียนเรียนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผิดชอบและร่วมรับประโยชน์ คือ ความสำเร็จร่วมกัน นักศึกษาจึงมีทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมละครและเทคนิคการแสดงละครโดยเฉพาะกระบวนการเรียนรู้ที่ออกแบบในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 15 แผน ในขณะเดียวกันในกิจกรรมการนำเข้าสู่บทเรียนในแต่ละแผนนั้นผู้วิจัยได้ออกแบบให้มีความยืดหยุ่นตามบริบทและสถานการณ์ทางสังคมและในชีวิตจริง ซึ่งทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของรายวิชาและกิจกรรมการละครและเทคนิคการแสดงละครซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Alvarado (2017: 305) ที่พบว่า การออกแบบกระบวนการเรียนรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีโอกาสได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ สนุกสนาน มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของผู้เรียน ซึ่ง TAJAREH and OROJI (2017: 67-80) ให้ความเห็นในเชิงสนับสนุนว่า การแสดงละครเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและ

ความคิดสร้างสรรค์อย่างมีความสุข ซึ่งสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนาความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษด้วยละครและเทคนิคการแสดงละคร สามารถพัฒนาทักษะความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ และเจตคติของผู้เรียนได้ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ คือ

1.1 การพัฒนาแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับบริบทของสังคม ศักยภาพ และความสนใจ ของผู้เรียน

1.2 บูรณาการกับรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องและ พัฒนาเป็นกิจกรรมของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนารูปแบบการแสดงละคร ในการพัฒนาทักษะเชิงบูรณาการทั้งทักษะการคิด การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด

2.2 การพัฒนารูปแบบการแสดงละครกับ การขับร้อง เช่น ละครเวทีหรือละครเพลง เพื่อสร้าง รูปแบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนให้มีความหลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

ขวัญใจ เตชเสนสกุล. (2555). ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะที่แรงงานไทยยังต้องพัฒนา.

ค้นเมื่อ ธันวาคม 29, 2560 , จาก <http://www.thai-aec.com/458>.

จุไรรัตน์ สวัสดิ์ เสน่ห์ สวัสดิ์ และวชิ พวงมณี. (2559). ศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษกับอาจารย์

ชาวต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน. น่าน : สาขามนุษยศาสตร์ สังคมวิทยาและการศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน.

ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2556). ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปีที่ 3

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทิศนา แหมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.

(พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพมหานคร : ด่านสุทธาการพิมพ์.

ธีรภรณ์ พลายนเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยและพัฒนา, 3, 52-57.

นางสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิต

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551.

วารสารมนุษยศาสตร์, 18 (1), 85

บัณฑิตวิษฐ์ พันศิริ. (2554). ประสิทธิภาพของเทคนิคการละครที่มีต่อการลดความกังวลในการใช้ภาษาต่างประเทศ

ในชั้นเรียนของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. ปริญญานิพนธ์การสอน

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรี พลาวงศ์. (2548). “เทคนิคและวิธีสอนออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษา

ที่สองหรือภาษาต่างประเทศ.” รวมคำแหง, 22,3 : 28-39.

- วีรพงษ์ งามางกูง. (2561). คนไทยกับภาษาอังกฤษ. **ประชาชาติธุรกิจออนไลน์**, ค้นเมื่อ พฤศจิกายน 3, 2561, จาก <https://www.prachachat.net/opinion-column/news-190406>.
- ศูนย์ข้อมูลความรู้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. (2558). **กฎบัตรอาเซียน**. ค้นเมื่อ มีนาคม 30, 2560, จาก <https://www.thai-aec.com>.
- แอนดริว ลี สวีนีย์ ทวีศักดิ์ ชันยศ และอารีย์ ปรีดีกุล. (2560). การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการละครในการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารของนักศึกษาามมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. **วารสารครูพิบูล**. 4, 2 : 112-123.
- Bang, Y. J. (2003). Developing communicative competence through drama-oriented activities in an EFL classroom. **Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics**, 8, 19-34.
- Carson, L. (2012). The role of drama in task-based learning: agency, identity and autonomy. **Scenario**. 2, 1-14.
- Harmer, J. (2010). **How to Teach English**. Oxford : Ocelot Publishing.
- Jonnathan Salas Alvarado. (2017). The Use of Theater and Drama Techniques to Foster Speaking Skills in the English Class. **Revista de Lenguas Modernas**, 26 : 305-317.
- Mansoureh Jozi TAJAREH, Mohamad Reza OROJI (2017). The Impact of Drama on Iranian EFL Young Learners' Reading Comprehension Performance. **Bulletin de la Société Royale des Sciences de Liège**, 86, : 67 – 80.
- Rr. Ery Susilawati. (2013). **Improving Students' Speaking Skill Using Drama at the Eleventh Grade Students of Language Class of Man Yogyakarta II in the Academic Year of 2012/ 2013**. A Thesis Presented as Partial Fulfillment of the Requirements for the Attainment of the Sarjana Pendidikan Degree in English Language Education, English Education Department Faculty Of Languages and Arts Yogyakarta State University.
- Sarkis, R. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Selfconfidence. **American Journal of Education Sciences**. 2(4): 19-23.
- Tribolet, C. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Selfconfidence. **American Journal of Education Sciences**. 2(3): 36-40.
- Simona Floare Bora. (2017). **Beyond the mere word :Exploring the language of Drama through text- and performance-based approaches for developing L2 oral skills**. Thesis submitted for the degree of Doctor in Philosophy in English Language Teaching Department of language and Linguistics University of Essex.
- Suci Lestari, Hery Yufriзал, Ari Nurweni. (2018). **Developing Students' Speaking Through Drama Performance of SMK NEGERI 1 METRO**. Thesis. Graduate Program of English Education of Teacher Training and Education Faculty. Lampung University.